

Cernută prin sătă deasă.
 El de-acelea i-o făcut.
 Iară nu mai că ș'o zis:
 — Tu sorucă d'Anisae,
 Blem cu mine-'n cununie.
 Ea numai că ș'-o zis:
 Eu atuncia frate-oi mere,
 Că tu numai mi-i cema
 Sfântu soare,
 Nănaș mare;
 Și lunița,
 Nănășiță.
 El de-acelea i-o cemat.
 — Tu soruță d'Anisie,
 Blem cu mine'n cununie.
 Și ea mândru s'o gătat
 La cununie o plecat.
 Când la biserică o sosit
 Icoanele tăte-o plâns;
 N'o plâns tăte ca una;
 Dia fundu bisericii
 Maița sfântă Precistii.

(Auzită dela Maria Sanca din Săcel
 jud. Maramureș, de 18 ani)
 cul. de Gavril Bichigean, preot.

Colinde.

7. Noi umblăm a colinda <i>Florile dalbe*</i>) Pela uși de mari boieri; Că boierii nu's acasă, Că's în codrii de-a vâna; Or vânat cât or vânat, Or vânat o zi de vară, Până coalea mai sub sară, Or stârnit o libicioard. Intins'o arcu', să săgete: — Ho-ha-ho, nu săgeta,	Că tu nu știi, cine's io; Io's Ionu Sânt-Ion, Nănașu' lui Dumnezo, Cu suștariu' de botex, Cu măcău' de județ. Să fii gazdă sănătoasă Cu-asta colindă frumoasă Dela noi dela vre-o doi, Dela x colidători.
--	---

Budateleac 1884, auzită dela Isac Pop.

*

I. DĂNILĂ, protopop.

8. Sus pe plai, picior de rai — Incetați cai de-a ronțâni
 Deghe-și maic' a hodină Și-mi dați voie de-a sufla (?)
 Subt un fir de plopui verde Să se nască Fiul sfânt,
 Și din gură așa-mi grăia: Mântuitor pe-acest pământ.
 — Inceată-ți plopui frunzele tale Caii'n seamă n'o băgau
 Și-ți îngroașă d'umbrele, Ci într'una ronțâneau;
 Să mi-și nască Fiul sfânt, Iar Maica sfântă 'i blăstămă:
 Mântuitor pe-acest pământ. — Fire-a-ți voi cai blăstămați
 Dar plopui'n seamă nu băgă De mine, de Fiul sfânt.
 Și-atunci Maica sfântă-l blă- Ce s'o naște pe-ăst pământ,
 stămă: Și voi cai saș să n'aveți,
 — Fire-ai plopule blăstămat Până'n ziua de Ispas,
 De mine, de Fiul sfânt, Și-atuncea numai un ceas,
 Ce s'o naște pe pământ. Și vecinic capu' să vă doară.
 De-aicea că'mi purcezea De-aici Maica-mi purcezea
 Subt un fir de tisă verde La iescălea boilor
 Și din gură așa-mi grăia Și din graiu așa-mi grăia.
 — Inceată-ți tisă frunzele — Inceta-ți boi de-a rumegă
 Și-ți îngroașă d'umbrele, Și-mi-ș dați voie de-a sufla,
 Să se nască Fiul sfânt, Să se nască Fiul sfânt
 Mântuitor pe-acest pământ, Mântuitor pe-acest pământ.
 Tisa'n seamă n'o băgă Boli'n seamă mi-ș băga
 Și Maica sfântă-l blestămă: Și'ncepură a sufla
 — Firea-i tisă blăstămată Și Fiul sfânt că se naște
 De mine, de Domnul sfânt, Iar Maica sfântă-i d'alduiă
 Ce s'o naște pe acest pământ Să fie hodiniți pe acest pământ
 Fie iarnă, fie vară, S'aibă la stăpâni crezământ,
 Frunza-ți tot verde să steie. Să fie în veci binecuvântați
 De-aicea că-mi purcezea Și de către toți lăudați
 La iescălea cailor De Maica și Domnul sfânt,
 Și din gură-așa-mi grăia: Ce se nascu pe aest pământ.

Buitur, auzită dela Gh. Muntean-neamțu.

B. SUSAN.

Sumarul:

Alexandru Lupeanu: Folkloriștii Blajului. — *I. Moldovan:* Chiuituri. — *T. German:* Roaua. — *Aurelian Borșianu:* Despre șezătoare. — *Gavril Bichigean:* Soarele și luna. — *I. Dănilă și B. Susan:* Colinde.